

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Cdo/215/2016
Identifikačné číslo spisu:	1108237143
Dátum vydania rozhodnutia:	27.04.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Rudolf Čirč
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:1108237143.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci žalobcu O., bývajúceho v U., U., proti žalovanej Slovenskej republike, v mene ktorej koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie 13, Bratislava, o náhradu škody, vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 25C/210/2008, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 11. júna 2014 sp. zn. 4Co/12/2012, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žalovanej nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“ alebo „odvolací súd“) v záhlaví označeným rozsudkom potvrdil odvolaním napadnutý rozsudok Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“ alebo „prvoinštančný súd“) z 3. októbra 2011 č. k. 25C/210/2008-121 o zamietnutí žaloby žalobcu na zaplatenie náhrady škody, ktorá mu mala byť spôsobená nezákonnými rozhodnutiami, resp. nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Bratislava III. Zároveň rozhodol, že žalovanej sa nepriznáva náhrada trov odvolacieho konania. Potvrdenie prvoinštančného rozsudku odôvodnil jeho vecnou správnosťou stotožňujúc sa aj s jeho odôvodnením.

2. Proti tomuto rozsudku krajského súdu podal dovolanie žalobca (ďalej aj „dovolateľ“). Žiadal, aby dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu i rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie. Dovolanie odôvodnil tým, že postupom odvolacieho súdu mu bola odňatá možnosť konať pred súdom, čím bolo porušené jeho právo na spravodlivé súdne konanie. Poukazoval na to, že odvolací súd rozhodol arbitrárne a tendenčne, že porušil jeho právo byť vypočutý a právo mať vedomosť, že vo veci bude konať a rozhodovať dňa 11. 6. 2014, a že nevyvodil žiadne dôsledky z toho, že nebol riadne poučený o svojej dôkaznej povinnosti. Namietal tiež, že okresný i krajský súd svoje rozhodnutia presvedčivo neodôvodnili.

3. Žalovaná sa k dovolaniu nevyjadrila.

4. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť Civilný sporový poriadok (zákon č. 160/2015 Z. z., ďalej len „C. s. p.“), ktorý v § 470 stanovil, že ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) však rešpektujúc ústavný princíp právnej istoty a z neho vyplývajúci princíp dôvery v platné právo a princíp legitímneho očakávania, posudzoval splnenie podmienok dovolacieho konania podľa právneho stavu existujúceho v čase podania dovolania, teda podľa príslušných ustanovení zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky súdny poriadok“ alebo „O. s. p.“).

5. Najvyšší súd ako súd, ktorého funkčná príslušnosť na prejednanie dovolania a rozhodnutie o ňom ostala zachovaná i po nadobudnutí účinnosti nových kódexov civilného procesného práva (v tejto súv. por. tiež § 10a ods. 1 O. s. p., § 35 C. s. p. i nedostatok osobitnej úpravy v Civilnom mimosporovom poriadku, teda v zákone č. 161/2015 Z. z.), po zistení, že dovolanie bolo podané včas oprávnenou osobou, skúmal bez nariadenia dovolacieho pojednávania, či dovolanie je procesne prípustné a dospel k záveru, že ho treba odmietnuť.

6. Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.). Podmienky prípustnosti dovolania proti rozsudku odvolacieho súdu sú upravené v ustanoveniach § 237 a § 238 O. s. p.

7. Prípustnosť dovolania v predmetnej veci podľa § 238 O. s. p. neprichádza do úvahy. Nejde totiž o zmeňujúci rozsudok odvolacieho súdu vo veci samej, ani o rozsudok, v ktorom by sa odvolací súd odchyľil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci, pretože dovolací súd v tejto veci ešte nerozhodoval. Rovnako nejde o potvrdzujúci rozsudok, vo výroku ktorého by odvolací súd vyslovil prípustnosť dovolania, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu a nejedná sa ani o potvrdenie rozsudku, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 O. s. p.

8. Dovolací súd preskúmal prípustnosť dovolania aj z hľadísk uvedených v § 237 ods. 1 O. s. p. Podľa tohto ustanovenia dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Nezistil však existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonnom ustanovení.

9. Za neopodstatnenú považoval dovoláciu námietku žalobcu o odňatí možnosti konať pred odvolacím súdom tým, že nebol vypočutý, a teda že odvolanie bolo prejednané bez nariadenia pojednávania. V zmysle ustanovenia § 214 ods. 2 O. s. p. odvolací súd môže o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania, ak nejde o niektorý z prípadov uvedených v odseku 1 tohto ustanovenia, t. j. ak nejde o prípad, kedy je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie (táto okolnosť závisí od úvahy odvolacieho súdu), alebo ak súd prvého stupňa rozhodol podľa § 115a bez nariadenia pojednávania a je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, alebo ak ide o konanie vo veciach porušenia zásady rovnakého zaobchádzania alebo ak to vyžaduje dôležitý verejný záujem. Pretože v preskúmanej veci nešlo o žiaden z prípadov vyplývajúcich z § 214 ods. 1 O. s. p., odvolací súd bol oprávnený podľa odseku 2 tohto ustanovenia rozhodnúť o odvolaní bez nariadenia pojednávania a týmto zákonným postupom neodňal žalobcovi možnosť konať pred súdom.

10. Rovnako neopodstatnenou bola aj námietka dovolateľa týkajúca sa správnosti postupu odvolacieho

súdu v súvislosti s verejným vyhlásením rozsudku. Z obsahu spisu je zrejmé, že 28. 5. 2014 dala predsedníčka senátu odvolacieho súdu písomný pokyn oznámiť na úradnej tabuli súdu vyhlásenie rozhodnutia na deň 11. júna 2014 o 13. 15 hod. č. dv. 56, že 5. 6. 2014 bolo vyhotovené oznámenie o termíne verejného vyhlásenia rozhodnutia a zároveň bolo toto oznámenie vyvesené na úradnej tabuli súdu, a že v zápisnici o verejnom vyhlásení rozsudku z 11. 6. 2014 odvolací súd výslovne konštatoval splnenie podmienok pre verejné vyhlásenie rozsudku, t. j., že na úradnej tabuli tohto súdu bol vyvesený oznam o termíne jeho verejného vyhlásenia. Postup odvolacieho súdu bol preto v súlade s ustanovením § 156 ods. 3 O. s. p. a nedošlo ním k odňatiu možnosti žalobcu konať pred odvolacím súdom. Faktická možnosť žalobcu dozvedieť sa o termíne verejného vyhlásenia rozsudku nebola z hľadiska zákonom predpísaného postupu pre verejné vyhlásenie rozhodnutia právne významná.

11. Zjavne nespôsobilou založiť prípustnosť dovolania bola aj námietka o nesplnení poučovacej povinnosti súdom prvej inštancie. Z obsahu spisu je totiž zrejmé, že v súvislosti s predvolaním na pojednávanie pred súdom prvej inštancie, určené na deň 1. 7. 2011, bolo dovolateľovi doručené aj podrobné písomné poučenie o jeho procesných právach a povinnostiach, teda aj poučenie podľa § 120 ods. 1 O. s. p. o povinnosti označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení.

12. Napokon nedôvodnou bola aj námietka žalobcu o odňatí jeho možnosti konať pred súdom nepresvedčivým odôvodnením rozhodnutia odvolacieho súdu (jeho nepreskúmateľnosťou). Na zasadnutí Občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu 3. decembra 2015 bolo prijaté stanovisko, publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 2/2016, právna veta ktorého znie: „Nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku“. Pri vyjdení z tohto stanoviska má dovolací súd za to, že obsah spisu v prejednávanej veci nedáva žiaden podklad pre to, aby sa na daný prípad uplatnila druhá časť vyššie citovanej právnej vety. Z hľadiska náležitostí vyžadovaných ustanovením § 157 ods. 2 O. s. p. na riadne odôvodnenie rozsudku je postačujúce, ak súd v odôvodnení stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia. Podľa názoru odvolacieho súdu rozsudok odvolacieho súdu spĺňa požiadavky na riadne a presvedčivé odôvodnenie v zmysle označeného ustanovenia, keďže ním bola daná odpoveď na všetky podstatné otázky týkajúce sa predmetu konania z hľadiska skutkového a právneho posúdenia veci. Sú z neho zrejmé podstatné dôvody, pre ktoré bola žaloba ako nedôvodná zamietnutá. Za vadu konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p. v žiadnom prípade nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv žalobcu, ale len to, že ho neodôvodnil objektívne uspokojivým spôsobom (o aký prípad tu ale nešlo). Dovolací súd poznamenáva, že pri posudzovaní riadneho odôvodnenia rozhodnutí súdov v základnom konaní sa nezaoberá správnosťou skutkových a právnych záverov v nich obsiahnutých, pretože správnosť dovolaním napadnutého rozsudku by mohol skúmať, len ak by dovolanie bolo prípustné.

13. So zreteľom na uvedené dovolací súd dovolanie žalobcu podľa § 447 písm. c/ C. s. p. odmietol ako smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné.

14. V dôsledku odmietnutia dovolania, ktoré procesne zaviniť žalobca, vzniklo žalovanej právo na náhradu trov dovolacieho konania (§ 256 ods. C. s. p. per analogiam). Najvyšší súd jej však ich náhradu nepriznal, pretože v súvislosti s dovolacím konaním jej žiadne preukázané trovy nevznikli.

15. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.